

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 12.6.2014 (Bundesgerichtshofin – Saksa esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Digibet Ltd, Gert Albers v. Westdeutsche Lotterie GmbH & Co. OHG

(Asia C-156/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Palvelujen tarjoamisen vapaus — SEUT 56 artikla — Onnenpelit — Lainsäädäntö, jossa säädetään kielloista, jotka koskevat internetissä pelattavia onnenpelejä ja joita ei rajallisen ajanjakson aikana sovelleta jäsenvaltion tietyssä osavaltiossa — Johdonmukaisuus — Oikeasuhteisuus)

(2014/C 282/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Digibet Ltd, Gert Albers

Vastaaja: Westdeutsche Lotterie GmbH & Co. OHG

Tuomiolauselma

SEUT 56 artiklaa on tulkittava niin, ettei se ole esteenä liittovaltiomuotoisen jäsenvaltion osavaltioiden enemmistön yhteiselle lainsäädännölle, jolla lähtökohtaisesti kielletään onnenpelien järjestäminen ja välittäminen internetissä, kun yksi näistä osavaltioista on rajallisen ajan pitänyt voimassa muiden jäsenvaltioiden rajoittavan lainsäädännön kanssa samanaikaisesti olemassa olleen sallivamman lainsäädännön, jos kyseinen lainsäädäntö täyttää sen oikeasuhteisuudelle unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä asetetut edellytykset, minkä tarkistaminen kuuluu kansallisen tuomioistuimen tehtäviin.

⁽¹⁾ EUVL C 189, 29.6.2013.

Unionin tuomioistuimen (kolmas jaosto) tuomio 19.6.2014 (Bundespatentgerichtin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Oberbank AG (C-217/13), Banco Santander SA (C-218/13), Santander Consumer Bank AG (C-218/13) v. Deutscher Sparkassen- und Giroverband eV

(Yhdistetyt asiat C-217/13 ja C-218/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Tavaramerkit — Direktiivi 2008/95/EY — 3 artiklan 1 ja 3 kohta — Tavaramerkki, joka koostuu punaisesta väristä ilman ääri viivoja ja joka on rekisteröity pankkipalveluja varten — Mitättömyyshakemus — Käytön perusteella syntynyt erottamiskyky — Näyttö — Mieli pidetutkimus — Hetki, jolloin tavaramerkin käyttöön perustuvan erottamiskyvyn on pitänyt syntyä — Todistustaakka)

(2014/C 282/17)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundespatentgericht

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Oberbank AG (C-217/13), Banco Santander SA (C-218/13) ja Santander Consumer Bank AG (C-218/13)

Vastaaja: Deutscher Sparkassen- und Giroverband eV

Tuomiolauselma

- 1) Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 22.10.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/95/EY 3 artiklan 1 ja 3 kohtaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansallisen lainsäädännön tulkinnalle, jonka mukaan menettelyissä, joissa tulee esiin kysymys ääriiviivattoman värimerkin käytön perusteella syntyneestä erottamiskyvystä, on joka tapauksessa välttämätöntä, että mielipidetutkimuksessa selvinneen tämän tavaramerkin tunnistamisasteen on oltava vähintään 70 prosenttia.
- 2) Kun jäsenvaltio ei ole käyttänyt direktiivin 2008/95 3 artiklan 3 kohdan toisessa virkkeessä säädettyä mahdollisuutta, tämän direktiivin 3 artiklan 3 kohdan ensimmäistä virkettä on tulkittava siten, että tavaramerkkiä, jolta puuttuu ominaispiirteisiin perustuva erottamiskyky, koskevassa mitättömyysmenettelyssä on tämän tavaramerkin käytön perusteella syntyneen erottamiskyvyn arvioimiseksi tutkittava, onko tällainen erottamiskyky syntynyt ennen tavaramerkin rekisteröintihakemuksen tekopäivää. Tältä osin on merkitykseltä, että kyseisen tavaramerkin haltija väittää tavaramerkin erottamiskyvyn syntyneen käytön perusteella joka tapauksessa rekisteröintihakemuksen tekemisen jälkeen mutta ennen rekisteröintiä.
- 3) Kun jäsenvaltio ei ole käyttänyt direktiivin 2008/95 3 artiklan 3 kohdan toisessa virkkeessä säädettyä mahdollisuutta, mainitun direktiivin 3 artiklan 3 kohdan ensimmäistä virkettä on tulkittava siten, ettei se ole esteenä mitättömyysmenettelyssä riitautetun tavaramerkin mitättömäksi julistamiselle, kun tavaramerkiltä puuttuu sen ominaispiirteisiin perustuva erottamiskyky ja kun sen haltija ei onnistu osoittamaan, että tavaramerkin erottamiskyky on syntynyt käytön perusteella ennen rekisteröintihakemuksen tekopäivää.

⁽¹⁾ EUVL C 189, 29.6.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 12.6.2014 (Lietuvos vyriausiasis administracinis teismasin (Liettua) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Užsienio reikalų ministerija ja Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba v. Vladimir Peftiev, BelTechExport ZAO, Sport-Pari ZAO ja BT Telecommunications PUE

(Asia C-314/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Valko-Venäjään kohdistetut rajoittavat toimenpiteet — Varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen — Poikkeukset — Oikeudellisiin palveluihin liittyvien palkkioiden maksaminen — Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen harkintavalta — Oikeus tehokkaaseen tuomioistuimen tarjoamaan oikeussuojaan — Varojen laittomalla alkuperällä ei ole vaikutusta)

(2014/C 282/18)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Užsienio reikalų ministerija ja Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba

Vastaajat: Vladimir Peftiev, BelTechExport ZAO, Sport-Pari ZAO ja BT Telecommunications PUE

Tuomiolauselma

- 1) Valko-Venäjää koskevista rajoittavista toimenpiteistä 18.5.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2006, sellaisena kuin se on muutettuna 31.1.2011 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 84/2011 ja 20.6.2011 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 588/2011, 3 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että kun kansallinen toimivaltainen viranomainen ottaa kantaa poikkeuspyyntöön, joka on esitetty kyseisen säännöksen nojalla sellaisen kanteen nostamiseksi, jolla pyritään riitauttamaan Euroopan unionin toteuttamien rajoittavien toimenpiteiden laillisuus, sillä ei ole vapaata harkintaa vaan sen on käytettävä toimivaltaansa kunnioittamalla Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan toisen kohdan toisessa virkkeessä määrättyjä oikeuksia ja ottamalla huomioon se, että tällaisen kanteen nostaminen unionin yleisessä tuomioistuimessa edellyttää asianajajan käyttämistä edustajana.